
Kyrkomötet
Motion 2017:31
av Ylva Wahlström Ödmann

Förtroendevalda på nationell nivå och i stift

Förslag till kyrkomötesbeslut

1. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att utreda en eventuell neddragning av antal ledamöter i kyrkomötet, kyrkostyrelsen och stiftsfullmäktige. Samtidigt som tydliga politiska resurser ska tilldelas nomineringsgrupperna, som är stationerade i kyrkokansliet respektive stiftskanslierna.
2. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att göra en kartläggning av hur många ledamöter i kyrkomötet, kyrkostyrelsen och stiftsfullmäktige som är vigda till kyrklig tjänst och hur detta bör regleras framöver.

Motivering

Vi står inför ett vägval. Antingen förstärker vi kyrkopolitiken, genom att vi obundna kyrkomötesgrupper får politiska resurser, som kan möjliggöra att vi kyrkopolitiker som inte är anställda i kyrkan får möjlighet att delta på ett professionellt sätt. Samtidigt blir det lokalt allt svårare att rekrytera förtroendevalda för kyrkopolitiken.

Som läget är nu föreslår man att mötestiden för kyrkomötet ska minskas ner, så kyrkomötets ledamöter får mindre uppdrag och kostar mindre. Samtidigt som man drar ner möjligheten för kyrkopolitiker att påverka kyrkan. Den demokratiska kyrkan ger ett juridiskt ansvar till oss och därför bör kyrkopolitiken förstärkas, troligen till färre personer som har mer inflytande i verksamheten. Kyrkopolitiker vill ha insyn och större möjlighet att påverka kyrkans utveckling, även om vi har den dubbla ansvarslinjen med biskoparna.

En viktig del är också att säkra att människor som inte är vigda för tjänst i kyrkan finns bland våra förtroendevalda. Har man bas som kyrkoherde är man självklar mer insatt och en större tillgång i sitt kyrkopolitiska arbete. Fast flera infallsvinklar behövs. Lokalt i församlingarna finns ett regelverk kring detta, något liknande behövs i kyrkomötet och på stiftet. Tidigare fanns – och ännu finns – flera nomineringsgrupper där partipolitiska resurser via deras politiska partier används för kyrkans räkning. Att bygga ut vår egna demokratiska modell är nödvändigt nu, för att säkra vår demokratiska folkkyrka.

Om vi fick en liten grupp på kanske 5–7 personer som arbetar på kyrkokansliet som politiska sekreterare för alla vår nomineringsgrupper, vore vi både klokare och mer realistiska som ledamöter i våra olika uppdrag. Här behöver man troligen utgå från att den största nomineringsgruppen får en heltidstjänst, andra procentdelar och samarbete mellan mindre nomineringsgrupper.

Vidare ser vi också att kyrkan på nationell nivå väljer att lägga knapp ekonomisk del på själva kyrkopolitiken, samtidigt som övriga anställningar ökar. Vidare förväntar man sig att vi kyrkopolitiker ska organisera hanteringen av valsedlar och se till att

Mot 2017:31 valapparaten ska skötas på ideell bas, samtligt som de nomineringsgrupperna som ännu är anslutna till våra rikspartier får proffsig hjälp från sina partiers organisation.

Ska vi vara en fri demokratisk kyrka även om 20 eller 30 år, behöver detta säkras nu. I detta ser vi också barnperspektivet och hållbarheten på sikt för vår unika demokratiska kyrka där det allmänna prästadömet tas på allvar i vår lutherska tradition.

Stockholm den 12 juli 2017

Ylva Wahlström Ödmann (MPSK)